N°. 51. A°. 1843.

DINGSDAG, den 27sten JUNIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 Junij 1843.*

(17928) De navolgende personen hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Kolonie; als:

JOSEPH ROBINSON.

MARCUS GERRIT TABAK.

En

JOHANNES PHILIPPUS HAASE JUNIOR, Echtgenoote en Kinderen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 23 Junij 1843.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: ANTONIE BASSIE en JOHANNA WILHELMINA BARET.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

BREDA, 1 Mei.

Onder het opschift, *de jongste onlusten in Peru*, lezen wij in een geacht dagblad het volgende:

Van Augustus tot October des vorigen jaars werd te Peru eene vrij onbeduidende revolutie tot stand gebragt, die als zoo velen in Zuid-Amerika, alleen ontstaan uit de hartstogten der handelende personen, en niet uit de behoeften en wenschen van groote partijen en landstreken. De geheele geschiedenis is in twee woorden te vermelden: zekere generaal Torrico bragt zichzelven, door allerlei kuiperijen en geweld, aan het hoofd der regering, doch bezweek na weinige maanden, den 17 October van het vorige jaar in een gevecht bij Pisco, waarop hij aan boord van een fransch oorlogschip de vlugt nam, het gewone einde van dergelijke ondernemingen. Zoo opmerkelijk nu een zoodanig voorval is, even weinig kan men de gebeurtenissen in Peru over het algemeen begrijpen. Om uit de verwarde berigten eenig licht te verkrijgen, moet men vooraf een oog slaan op Santa-Cruz, die Peru en Bolivia als voorgewende nakomeling der Incas, onder zijn gezag wenschte te vereenigen, welk plan echter door de tusschenkomst van Chili, bepaaldelijk van den schranderen Diego Purtales verijdeld, werd. Santa Cruz, staat niet meer in naam aan het hoofd van Bolivia maar schijnt de openbare aangelegenheden van dien staat nog te bestieren, en de president van Chili vond zich alzoo genoopt, bij zijn manifest aan de natie, van den 18den September 1841, op de eerzuchtige plannen van Bolivia opmerkzaam te maken, en te kennen te geven, dat Chili, ingeval Bolivia zich andermaal eene heerschappij over Peru wilde aanmatigen, niet onverschillig zou blijven, maar dadelijk gewapend tusschen beide komen. Toenmaals stonden reeds de Peruanen en Bolivianen gewapend tegen elkander over, en korten tijd daarna, den 16den November van hetzelfde jaar, kwam het bij Isagne tot een slag, waarin de president van Puru, Gamarra, op de plaats bleef. De Bolivianen bezetteden Arica en Taona, om het bezit van welke plaatsen het hun voornamelijk te doen moest zijn, doch tot algemeene verbazing verlieten zij ze kort daarna weder, een stap dien men slechts door bedreigingen van de zijde van Chili kan verklaren, alwaar de kolonel Bulnes, als president, de beginselen van zijn schoonvader Prieto voortzette. Alzoo was Peru, in weêrwil zijner geleden nederlaag, van den buitenlandschen vijand bevrijd, doch nu begonnen de kuiperijen in het land.

Na den dood van Gamarra was eene voorloopige regering onder het voorzitterschap van den vice president Menendez aangesteld geworden, welke zoo spoedig mogelijk een leger op de been bragt, om de Bolivianen te wederstaan. Aan het hoofd van dit leger werd de generaal Lafuente geplaatst. In dezen tijd kwam echter de generaal Torrico, die ten tijde van Gamarra, uit hoofde van zijn onrustig en eerzuchtig karakter was verbannen geworden, terug, won voor zich eenige leden der regering en liet Lafuente voor verrader verklaren. Deze onderwierp zich echter niet, maar verklaarde zich, benevens zijnen tweeden bevelhebber Vidol, tegen Torrico. Laatstgenoemde trok nu tegen hem op, maar gedurende zijne afwezigheid koos het congres Laficente met eene groote meerderheid tot president. Torrico bezweek spoedig, zoonals hierboven reeds gezegd is; maar eene eigenaardige omstandigheid gaf de aanleiding tot zijn val. Zekere kolonel Hercelles, die voor een aanhanger van Santa Cruz gold, en als zoodanig in groot aanzien bij het volk stond, gaf reeds vroeger de regering reden tot bezorgdheid, zoodat hij in het jaar 1835, dus kort na den val van Santa Cruz verbannen werd. Sedert leefde hij te Guajaquil. In het jaar 1838 of 1839 deed hij eene ongelukkige poging om met geweld van wapenen weder in Peru te dringen, en toen hij de usurpatie van Torrico vernam, vernieuwde hij de poging en verscheen in de Provincie Truxillo, maar viel weldra in handen eener hem vervolgende afdeeling. Toen men hem gevangen naar de hoofdstad wilde voeren, gelukte het hem te ontkomen; snel verzamelde hij 300 man, sloeg den kolonel Torrico, een broeder van den zich opgeworpen hebbenden president, die men met 300 man was te gemoet gegrokken en werd overal met geestdrift door de bevolking ontvangen. Zoo heeft dan na Laficente, na de nederlaag van Torrico, een nieuwen vijand tegen over zich, die als aanhangers van Santa Cruz op de lagere volksklasse en de Indianen steunt, terwijl Laficente in het congres de partij van de spaansche Creolen vertegenwoordigen.

— Een Hoogduitsch Tijdschrift bevat de beschrijving van eene belangrijke verzameling Mexikaansche oudheden, welke zich te Handschudsheim bij Heidelberg, in het bezit van den Heer C. A. Uhde bevinden. Deze heeft ze gedurende zijn twintigjarig verblijf in Mexiko en Texas, met groote moeite en kosten bijeengebragt. Terstond bij het binnentreden staat men verbaasd over vormen en voorwerpen, die men bij eene der beschaafdste natien zoude verwachten; maar altijd bewijst het nader onderzoek van eigenaardige versierselen en gelaatsvorm den Amerikaansche oorsprong. De berigtgever twijfelt niet, of de volken die Mexiko en Texas voor duizenden van jaren bewoond hebben, stonden met alle volken der ons bekende wereld in naauwe betrekking; want indien dit het geval niet ware, vanwaar dan de in het oog vallende overeenkomst en ideën, vormen en vormdeelen met die van zoo vele ouder volken? Men ziet hier vaten en schalen, lampen, muzikale instrumenten en gereedschappen van allerlei soort, die onwillekeurig de Grieksche en Hetrurische herinneren; op andere ziet men figuren, die volkomen aan de Egyptische gelijken, b. v. de Ibis, met dit onderscheid, dat de kop meer papegaai-achtig is; andere afgodsbeelden, figuren, tempels en derzelver versieringen schijnen weder Indisch te zijn; dan ziet men weder Persische en Chinesche vormen, waarbij men aanmerken moet, dat bijzondere deelen, b. v. oogen, tanden, onmiskenbaar uit de fijnste soort van wit porselein en wel zeer schoon en met de zorgvuldigste kunst vervaardigd zijn; voorts onmiskenbaar Oud-Duitsch urnen, schalen en vaten. En dat alles naast de ruwste voorwerpen van kunst en uitvinding, zoodat men een klimmen en dalen bemerkt. Aan eene namaking van later tijd is niet te denken. Hoe kunnen b. v. slangenvormen uit het vaste groenachtig graauw graniet van eenige honderden pondes zwaarte, waarbij elke schub der huid zorgvuldig getrouw naar de natuur afgebeeld is, voor eene namaking van later tijd gehouden worden, daar men de latere geschiedenis van Mexiko na de ontdekking van Amerika te goed kent, om te kunnen gelooven, dat zulks een beduidend afgodsbeeld, hetgeen ook met de levensrigting der volken aldaar geheel strijd, had kunnen ontstaan na den tijd, dat Europesche beschaving er ingang heeft gevonden? In dezelfde verzameling bevinden zich ook oude handschriften op eene massa, naar papier gelijkende, maar een vinger dik, waarvan de eene kant slechts glad gemaakt en beschreven is; voorts stamboomen der oudste Mexikaansche hoofden, de vroegsten zonder naam en enkel in beelden bont geteekend, later meer verklaring door schrift, enz. Wat moet men van deze voor eeuwen bestaan hebbende en sedert verdwenen beschaving oordeelen?

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 26 April.

Van den Mein, wordt gemeld dd. 23 April.

De zich als zoodanig voordoende Frankforter correspondent van den Londenschen Morning Advertiser acht het vermoedelijk niet noodzakelijk de Duitsche dagbladen te lezen. Van zijne poging om de wereld te overtuigen van het bestaan eener Russische nota, waarin niet slechts het Duitsche tolverbond, maar zelfs de Duitsche bondsvergadering niet als corporatie of vereenigd ligchaam (united body) erkend wordt, zoude hij anders zijn afgebragt geworden door de eenstemmigheid, met welke de geheele Duitsche drukpers, en daaronder de best onderrigte bladen, deze geheele bewering voor apocryph, voor eene leuter Groot-Brittannische verdichting hebben verklaard. Dit alles echter heeft den correspondent van den Morning-Advertiser volstrekt niet gehinderd; hij gaat zelfs nog verder, en berigt, dat Oostenrijk van deze omstandigheid wil partij trekken, om in Duitschland den invloed weder te heroveren, welken het door de dagelijks aangroeijende populariteit van Pruisen verbeurd heeft; men hoop, dat de graaf van Münch Bellinghausen bij den bondsdag zal voorstellen, om plegtig tegen de inzigten en bemoeijingen van Rusland te protesteren. Maar wie dan, in 's hemels naam, heeft den genoemden correspondent diets gemaakt, dat Oostenrijk zijnen invloed in Duitschland verbeurd heeft? Oostenrijk is nog altijd Duitschlands oude, krachtige schild en beukelaar, zijne stem gewigtig in den raad der Duitsche vorsten, zijn naam hoog geschat en luide klinkend in alle landen van Duitschland. Waartoe deze boosaardige toespeling op Pruisens populariteit? Ligt daarbij niet maar al te duidelijk de bedoeling bloot, om het zaad der tweedragt uit te strooijen? Treedt hier niet handtastelijk de Britsche handelspolitiek te voorschijn, divide et impera (verdeel en heersch)? Oostenrijk heeft een dergelijken stap niet noodig te doen, om zijn traditionneel aanzien te handhaven; de zon van Oostenrijk en de zon van Pruisen leggen hare loopkring vreedzaam en eendragtig tot Duitschlands bescherming, welvaart en voortgang, naast elkander af. Maar ook die andere hoop van den correspondent van den Morning Advertiser zal niet in vervulling komen, dat Oostenrijk bij de bondsvergadering het voorstel zal doen tot een plegtig protest tegen de inzigten en bedoelingen van Rusland, want, zoo als andermaal door de best onderrigte personen op het stelligst verzekerd wordt, daartoe ontbreekt volstrekt alle grond. Heeft dan de gezegde, voortreffelijke correspondent glad vergeten, of weet hij welligt in het geheel niet, dat Z. M. de Keizer van Rusland sedert het ontstaan der Duitsche bondsvergadering bij deze door eenen eigen gezant vertegenwoordigd is? En Rusland zou thans de Duitsche Bondsvergadering niet als united body hebben willen erkennen? Wij hopen, dat de Morning Advertiser eindelijk zal inzien, dat hij, om op het vaste land nieuwe tweedragt te zaaijen, eenen geheel verkeerden weg is ingeslagen.

— Nadat onlangs gesproken was van het bestaan eener zamenspanning, ten einde de bestaande orde van zaken in het zwitsersche kanton Tesino omvertewerpen, is nu werkelijk dezer dagen zoodanige aanslag ontdekt en verijdeld. Den 16den dezer zijn namelijk aan de grenzen van het kanton door de sardinische en lombardijsche overheden een zeker aantal kisten met geweren en ander wapentuig, welke in Tesino moesten worden ingevoerd, benevens een veertigtal gewapende personen, welke in het kanton schenen te willen binnensluipen, aangehouden. Ettelijke andere lieden welke men zegt dat aangeworven waren om de beweging te ondersteunen, en zich te dien einde aan de grenzen vereenigd hadden, hebben zich voorshands door de vlugt weten te redden. In het kanton zelf zijn mede eenige personen, als verdacht van de hand te hebben gehad in den aanslag, gearresteerd. Als het hoofd van de zamenspanning wordt genoemd de advocaat Peglia. De kantons-regering heeft terstond hare gewapende magt bijeengeroepen, en deze, gelijk ook de overige bevolking, heeft dadelijk zich bereid betoond, om de bestaande orde van zaken te handhaven; met dit gevolg, dat de rust nergens verstoord is geworden.

— Het dagblad van Augsburg behelst een berigt van de poolsche grenzen, 14 April, waarin onder anderen het volgende voorkomt: » De onverwachte oproeping van vorst Paskevitz naar Petersburg heeft te Warschau veel opzien gebaard. Sommigen zoeken de reden daarvan in den stilstand van allen handel en nijverheid in Polen, op het oogenblik waarop de Keizer voornemens is het koningrijk te bezoeken; andere brengen de reis in verband met de militaire bewegingen aan de Donau of in den Kaukasus. Het schijnt echter, dat aan den Donau de zaken in der minne beslecht zullen worden, vermits, naar men beweert, de russische diplomatie er in geslaagd is, om Oostenrijk voor zich te winnen, waardoor de Porte wel genoodzaakt is, om aan Rusland toetegeven. In den Kaukasus daarentegen schijnen belangrijke gebeurtenissen te hebben plaats gehad en nog belangrijker te zullen voorvallen. Men verbreidt hier namelijk, dat de bergvolken in Daghestan door weloverlegde manœuvres derwijze in het naauw gebragt zijn, dat thans een gedeelte van dezelven door middel van een beslissenden aanval ten onder gebragt zou kunnen worden. Hiertoe moet het kaukasische leger in den laatsten tijd aanmerkelijk versterkt zijn geworden, en men zou dus verlang gewigtige tijdingen uit dat oord tegemoet kunnen zien. Het eindigen van dezen oorlog, die zoo veel opofferingen kost, zou vooral in deze oogenblikken voor Rusland eene hoogstwenschelijke zaak wezen.'

— De klagten over het kwijnen van alle takken van industrie worden in ons land dagelijks door daadzaken bevestigd. De meeste beetwortelsuiker-fabrijken staan stil, slechts de Badensche maatschappij voor beetwortelsuiker fabrijkaadje werkt nog, hoewel met deze wijziging, dat de afgebrande fabriek te Stackach niet weder zal worden opgebouwd. In het hoofdetablisement der maatschappij te Wagbausel wordt, behalve de beetwortelsuiker, dit jaar eene aanzienelijke hoeveelheid koloniale suiker geraffineerd, dewijl, volgens onsstelsel, de buitenlandsche suiker meer begunstigd wordt. Van de katoenbrijken wordt ook de voormalige spinnerij te Seelbach bij Lahr in het openbaar verkocht. Men vreest nog voor verdere naweeën.

— De landdagen in Posen en Pruisen zijn nu beide gesloten, maar hunne laatste zittingen waren nog aan gewigtige petitiën gewijd, aan de vraagpunten van openbaarheid en vooruitgang, de aangelegenheden der drukpers en de ontwikkeling der staatsregeling. Het verzoek aan Zijne Majesteit, om opheffing der censuur en eene doelmatige wet op de drukpers, levert, door de eenparigheid, waarmede het werd aangenomen, het beste bewijs op, hoe algemeen de wensch is ten einde een goed te verwerven, dat als het kostbaarste regt van alle vrije volken beschouwd wordt; tevens echter is de waardige, verlichte vergadering, welke dit verzoek voor den troon bragt, eene bondige wederlegging voor hen, die zoo dikwerf het geroep naar vrijheid der pers en naar hervormingen, als het geschreeuw van eenige onruststokers en naar verandering hakende gemoederen wilden doen voorkomen, terwijl de natie noch de behoefte daaraan gevoelt, noch van hun geschreeuw iets weten wil. De parlementaire takt, waarmede de Koningbergsche landdag bij deze gewigtige en tedere vragen te werk is gegaan, toont eene staatkundige rijpheid, welke hier algemeen zelfs door hen gedeeld wordt, die hunne gevoelens niet zijn toegedaan.

ADVERTENTIËN.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Vrijdag den 30sten dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels: JACOBUS BECKER, HENDRIK J. VAN DER STEEDE, CONSTANTIJN P. WESTERMAN, ISRAËL H. LEVIJ, BETJE van NEGELE en HAIM COENRAAD HEIJMANS.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 21 Junij 1843.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(17921) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 30sten Junij 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Antje*, *Patientie*, *Sellij*, *Clacina*, *Bossie* en *Frederiki* aankomende MARTHA NAARSTIG.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Prince Straat*, bekend onder N. W. La. E. No. 264 en O. W. La. D No. 837, aankomende J. H. MATTHIJS, als Erfgenaam in den Boedel CHRISPIJN van LOUISA van MATTHIJS van LOBBRECHT.

Paramaribo, den 26 Junij 1843.
T. M. SCHOTBORGH.

(16175) Al degenen welke eenige deugdelijke vorderingen mogten hebben ten laste van den ondergeteekende, worden vriendelijk verzocht, binnen 14 dagen betaling te komen ontvangen.

Paramaribo, den 22 Junij 1843.
J. GROOFF,
benoemd Bisschop van CANEA

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Nd. Am. Brik Grampus, Kapt. J. Sayward, van Gloucester, hebbende 19 dagen reis.

Den 21sten, de Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. S. H. Davis, van Boston, hebbende 20 dagen reis.

Den 25sten, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne, van Demerary; hebbende 6 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 21sten, het Schip de Stad Zwolle, Kapt. R. P. Dik, naar Amsterdam; lading: 390 vaten Suiker, 11 balen heele en 3 dito gebroken Koffij, 12 balen schoone en 10 dito vuile Katoen, 34 balen Kakao, 568 pond Indigo en 2125 pond oud Koper.

UITGEZEILD.

Den 26sten, Z. M. Brik van Oorlog Venus, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee F. A. JOHR, naar Curaçao.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.